

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 821

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 noiembrie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
816.	1	Republica Turcia privind cooperarea în domeniile hidrografiei și oceanografiei, semnat la Istanbul la 14 iunie 2011	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.175 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală	2-3	Protocol între Ministerul Apărării Naționale din România și Statul Major General din Republica Turcia privind cooperarea în domeniile hidrografiei și oceanografiei	5-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.048. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului privind cooperarea în domeniul sănătății și al științei medicale dintre Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Azerbaidjan, semnat la Baku la 18 aprilie 2011	4	1.098. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani	8
Acord privind cooperarea în domeniul sănătății și al științei medicale între Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Azerbaidjan	4-5	1.114. — Hotărâre privind acordarea unor măsuri de sprijin pentru familiile victimelor accidentului de la Societatea Comercială „Uzina Mecanică Sadu” — S.A., orașul Bumbesti-Jiu, județul Gorj	8-9
1.077. — Hotărâre pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Statul Major General din		1.116. — Hotărâre pentru modificarea anexelor nr. 2, 5 și 6 la Hotărârea Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar	10-12
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
		Decizia nr. 14 din 17 octombrie 2011	13-16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Medaliei *Bărbăție și Credință* clasa a III-a

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 8 lit. B și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere propunerea ministrului administrației și internelor, în semn de apreciere pentru profesionalismul și determinarea de care a dat dovadă în aplanarea unor tensiuni cu potențial ridicat de conflict armat, declanșat de două grupuri de persoane, în zona judecătoriilor sectoarelor 1 și 4 din București,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a agentului de poliție Oțelaș Nedelcu Andrei de la Brigada Rutieră din cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 16 noiembrie 2011.
Nr. 816.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.175**

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ovidiu Dancu în Dosarul nr. 1.515/251/2010 al Judecătoriai Luduș, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4577D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.710D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Petrache, prin mandatar Liga Democratică pentru Dreptate din România, în Dosarul nr. 4.219/254/2009 al Judecătoriai Mangalia.

La apelul nominal răspunde autorul excepției personal.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că părțile Anca Rodion și Liviu Marinescu au transmis concluzii scrise prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 4.577D/2010 și nr. 4.710D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorul excepției prezent arată că este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 4.710D/2010 la Dosarul nr. 4.577D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate prezent, care solicită admiterea acesteia așa cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorii acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate. Astfel, autorul excepției Ovidiu Dancu solicită completarea textului art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, iar autorul excepției Ioana Petrache critică modul de aplicare a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din același cod.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.515/251/2010, **Judecătoria Luduș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Ovidiu Dancu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții a procurorului ierarhic superior de infirmare a unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 11 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.219/254/2009, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Ioana Petrache, prin mandatar Liga Democratică pentru Dreptate din România, cu ocazia soluționării plângerii împotriva unui act al procurorului de netrimite în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia Ovidiu Dancu susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală aduc atingere egalității în fața legii și a autorităților publice și accesului liber la justiție, întrucât nu permit persoanei ale cărei interese legitime sunt vătămăte să formuleze plângere în fața judecătorului împotriva actelor procurorului ierarhic superior de infirmare a actelor procurorului de netrimite în judecată. Totodată, autorul excepției Ioana Petrache arată că prevederile art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, având în vedere că „procedura din fața procurorului a fost inechitabilă, pentru că nu a permis accesul permanent și complet la dosarul cauzei”. În acest sens, mai invocă și necomunicarea rezoluției procurorului.

Judecătoria Luduș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu aduce nicio atingere prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Judecătoria Mangalia consideră că este neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Potrivit Încheierii de sesizare din 11 octombrie 2010, pronunțată de Judecătoria Luduș în Dosarul nr. 1.515/251/2010, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției Ovidiu Dancu, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală. Având în vedere și cealaltă încheiere de sesizare, Curtea se va pronunța numai asupra prevederilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în fața legii și a autorităților

publice, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției Ovidiu Dancu solicită, în realitate, completarea dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, în sensul de a reglementa posibilitatea atacării în fața judecătorului nu numai a rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, ci și a actelor procurorului ierarhic superior de infirmare a actelor de netrimiteri în judecată date de procuror. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Totodată, autorul excepției Ioana Petrache critică, în realitate, modul de aplicare a prevederilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală. Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală, la care face referire în motivarea excepției și care constituie, de fapt, cauza nemulțumirii autorului acesteia, nu pot constitui însă motive de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală va fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 și art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ovidiu Dancu în Dosarul nr. 1.515/251/2010 al Judecătoriei Luduș și de Ioana Petrache, prin mandatar Liga Democratică pentru Dreptate din România, în Dosarul nr. 4.219/254/2009 al Judecătoriei Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru aprobarea Acordului privind cooperarea în domeniul
sănătății și al științei medicale dintre Ministerul Sănătății
al României și Ministerul Sănătății al Republicii Azerbaidjan,
semnat la Baku la 18 aprilie 2011**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din
Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul privind cooperarea în domeniul sănătății
și al științei medicale dintre Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății
al Republicii Azerbaidjan, semnat la Baku la 18 aprilie 2011.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 19 octombrie 2011.
Nr. 1.048.

A C O R D

**privind cooperarea în domeniul sănătății și al științei medicale între Ministerul Sănătății al României
și Ministerul Sănătății al Republicii Azerbaidjan**

Ministerul Sănătății al României și Ministerul Sănătății al Republicii Azerbaidjan, denumite în continuare *părți*, dornice să promoveze relațiile în domeniul sănătății și al științei medicale, recunoscând că această cooperare va contribui la îmbunătățirea sănătății populațiilor lor,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile vor dezvolta cooperarea în domeniul sănătății și al științei medicale, în conformitate cu legislațiile naționale în vigoare în cele două state.

ARTICOLUL 2

Părțile vor avea o cooperare reciproc avantajoasă în domenii identificate ca prioritare, cum ar fi:

— organizarea îngrijirilor de sănătate (sănătate publică, organizarea pieței serviciilor medicale, asistență medicală de specialitate, noi tehnologii medicale);

— pregătirea postuniversitară a personalului medical și medico-sanitar;

— înregistrarea și autorizarea materialelor medicale, a aparatului și medicamentelor;

— finanțarea serviciilor de sănătate;

— sistemele informatice în sănătate;

— epidemiologie și prevenirea bolilor transmisibile.

Enumerarea acestor domenii este orientativă și nu exclude cooperarea în alte domenii convenite reciproc.

ARTICOLUL 3

Părțile vor coopera prin promovarea schimburilor de informații și experiență prin vizite de studiu ale unor specialiști.

ARTICOLUL 4

Cele două părți vor încuraja colaborarea directă dintre instituțiile medicale și spitale.

Cooperarea directă dintre instituțiile și structurile relevante se va realiza atât prin schimburi de materiale științifice și documentație tehnică, cât și prin programe comune de cercetare pe teme de interes reciproc.

ARTICOLUL 5

Activitățile prevăzute în prezentul acord vor fi desfășurate în funcție de fondurile disponibile și în conformitate cu reglementările interne din fiecare stat.

Pentru experții care se deplasează în baza art. 3 al prezentului acord, partea trimițătoare va asigura cheltuielile de călătorie dus-întors între cele două capitale.

Partea primitoare va acoperi costurile sau va asigura în alt mod cazarea, masa și transportul intern pe durata vizitei.

Cheltuielile pentru experții care se deplasează în cadrul cooperării directe dintre spitale, institute de medicină

specializate și de cercetare și pregătire medicală vor fi acoperite de respectivele instituții sau structuri.

ARTICOLUL 6

Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări scrise prin care părțile se vor informa reciproc, pe cale diplomatică, asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare.

Încheiat la Baku în data de 18 aprilie 2011, în două exemplare originale, în limbile română, azeră și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergență de interpretare, versiunea engleză va prevala.

Pentru Ministerul Sănătății al României,
Ion Ariton,
ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri

Pentru Ministerul Sănătății al Republicii Azerbaidjan,
Oktay Shiraliyev,
ministrul sănătății

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Protocolului dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Statul Major General din Republica Turcia privind cooperarea în domeniile hidrografiei și oceanografiei, semnat la Istanbul la 14 iunie 2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Protocolul dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Statul Major General din Republica Turcia privind cooperarea în domeniile hidrografiei și oceanografiei, semnat la Istanbul la 14 iunie 2011.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea
Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 26 octombrie 2011.
Nr. 1.077.

PROTOCOL

între Ministerul Apărării Naționale din România și Statul Major General din Republica Turcia privind cooperarea în domeniile hidrografiei și oceanografiei

Ministerul Apărării Naționale din România și Statul Major General din Republica Turcia, denumite în continuare *părți*, luând în considerare importanța cooperării bilaterale în domeniile hidrografiei și oceanografiei, în baza prevederilor Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind cooperarea în domeniile instruirii, tehnicii și științei militare, semnat la București la 20 februarie 1992, au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

Scop

Scopul prezentului protocol este stabilirea cadrului necesar cooperării dintre părți în domeniile hidrografiei și oceanografiei, precum și în domeniile complementare.

ARTICOLUL II

Domenii de cooperare

- (1) În conformitate cu prevederile prezentului protocol, părțile convin să coopereze în următoarele domenii:
- a) schimbul de informații în domeniul hidrografiei și oceanografiei;
 - b) siguranța maritimă;

c) pregătirea specialiștilor.

(2) Părțile pot coopera în alte domenii suplimentare stabilite de comun acord.

ARTICOLUL III

Definiții

În scopul aplicării prevederilor prezentului protocol, următorii termeni se definesc astfel:

a) *dată* înseamnă orice element al unei informații în a cărei compunere există drepturi de proprietate intelectuală;

b) *element de schimb* înseamnă orice informație, material, dată, echipament sau produs schimbat ori servicii și asistență furnizate în sensul prevederilor prezentului protocol;

c) *informații de navigație* înseamnă rapoarte nesolicitate care au relevanță asupra siguranței navigației pe mare, excluzând serviciul de trafic naval și alte informații radio;

d) *produs* înseamnă orice element comercializabil realizat pe baza unei surse de date sau a altui produs și vândut ori emis ca un document oficial de către părți. Produsul poate fi în format analog sau digital, fie hardware, fie software;

e) *hartă internațională (hartă INT)* înseamnă o hartă realizată în limitele unei planșe conform unei scheme de hărți asupra căreia s-a căzut de acord pe plan internațional. Ea poartă numărul INT al acelei planșe, se conformează atât specificațiilor pentru hărți ale Organizației Hidrografice Internaționale (OHI), cât și regulamentelor pentru hărțile internaționale ale Organizației Hidrografice Internaționale (OHI);

f) *repmat* înseamnă abrevierea folosită pentru materiale de reproducere în format analog și digital;

g) *participant producător* înseamnă partea care produce o hartă națională sau internațională pe baza unor date din surse originale ori care, în cazul unei coproducții, acceptă responsabilități pentru producerea ei;

h) *participant care imprimă* înseamnă partea care a folosit materiale de reproducere de la participantul producător pentru a imprima o hartă internațională sau națională, modificată după cum s-a considerat necesar, pentru includerea în propria serie națională de hărți de navigație;

i) *terț* înseamnă orice persoană, organizație sau instituție, inclusiv alte birouri hidrografice decât părțile, care nu este/este parte a prezentului protocol;

j) *participant primitor* înseamnă partea care primește date, produse sau materiale;

k) *participantul furnizor* înseamnă partea care furnizează date, produse sau materiale;

l) *perioadă contabilă* înseamnă anul calendaristic în timpul căruia se ține evidența contabilă de către o parte.

ARTICOLUL IV

Forme de cooperare

(1) Pentru aplicarea prevederilor prezentului protocol, cooperarea dintre părți poate cuprinde următoarele forme:

a) schimbul de:

— hărți de navigație și alte publicații nautice;

— materiale pentru reproducerea hărților și a altor publicații nautice;

— informații asupra planurilor de producție și progreselor tehnologice;

— informații și materiale suplimentare, în funcție de condițiile determinate de situații specifice;

b) schimbul de personal în vederea instruirii;

c) aplicarea și dezvoltarea rezultatelor cercetării hidrografice și a proiectelor oceanografice comune;

d) vizite reciproce ale specialiștilor în domeniu.

(2) Alte forme de cooperare pot fi stabilite de comun acord de către părți în cadrul întâlnirilor sau prin corespondența acestora desfășurată conform procedurii prevăzute la art. IX.

ARTICOLUL V

Organe executive

În numele părților, prevederile prezentului protocol vor fi îndeplinite de către Direcția hidrografică maritimă din cadrul Ministerului Apărării Naționale din România și Oficiul de Navigație, Hidrografie și Oceanografie al Marinei Militare din Republica Turcia (organe executive).

ARTICOLUL VI

Alte prevederi

(1) Participantul primitor va asigura materialelor și informațiilor primite de la celălalt participant protecție și condiții de mânăire corespunzătoare. De asemenea, va asigura protecția dreptului de autor cerută de partea furnizoare pentru materialele și/sau informațiile furnizate.

(2) Când participantul primitor utilizează date de la participantul furnizor, în vederea realizării unui produs, acesta trebuie să precizeze, în cadrul produsului, sursa informațiilor folosite.

(3) Fiecare parte va respecta dreptul de proprietate intelectuală asupra datelor, produselor, materialelor și informațiilor furnizate de cealaltă parte.

(4) Participanții vor determina, cu condiția solicitărilor din partea terților deținători ai drepturilor de autor, forma și poziția înștiințărilor referitoare la sursa originală și posesia drepturilor de autor asupra datelor folosite în fiecare produs.

(5) Utilizarea datelor, produselor, materialelor și informațiilor va fi limitată la scopurile prezentului protocol.

(6) Partea care a primit date, produse sau informații de la cealaltă parte nu le va furniza niciunui terț fără autorizarea prealabilă a celeilalte părți ori a terțului deținător al dreptului de proprietate intelectuală asupra lor sau asupra unei părți din ele.

(7) Dacă un terț reclamă încălcarea dreptului său de proprietate intelectuală de către o parte în legătură cu date, produse, materiale și informații furnizate de cealaltă parte, partea care primește reclamația va notifica imediat participantului furnizor acest fapt.

(8) Responsabilitatea pentru pierderea sau pagubele suferite ori rezultând direct din datele, produsele sau materialele furnizate în baza prezentului protocol, în cazul unei reclamații a unui terț, revine participantului producător al datelor, produselor ori materialelor. Participanții la prezentul protocol stabilesc că:

a) responsabilitatea pentru datele, produsele, materialele și serviciile furnizate de către un participant celuilalt participant aparține în totalitate participantului furnizor, numai dacă participantul primitor nu a făcut modificări materiale asupra datelor, produselor, materialelor și serviciilor;

b) dacă participantul primitor a făcut orice fel de modificări materiale asupra datelor, produselor, materialelor și serviciilor, atunci el va fi responsabil pentru astfel de modificări. În acest caz, responsabilitatea participantului furnizor se restrânge la datele, produsele, materialele și serviciile furnizate, mai puțin la aceste modificări.

(9) Prezentul protocol poate fi furnizat unor terți numai cu consimțământul părților. Nicio informație clasificată nu va fi furnizată sau generată în baza prevederilor prezentului protocol.

ARTICOLUL VII

Aspecte financiare

(1) Valoarea monetară a schimbului de date, produse, materiale și servicii realizat în baza prezentului protocol va fi determinată prin înțelegeri de aplicare menționate în art. VIII.

(2) Taxele aferente drepturilor de autor se vor calcula pe baza venitului din vânzare, acesta fiind prețul de vânzare cu ridicata al produsului către un agent național, care exclude adaosul comercial al agentului, taxe poștale și vamale și alte impuneri.

(3) Taxele aferente drepturilor de autor datorate de fiecare parte se constituie din proporția aferentă dintr-un produs individual rezultat din sursa de date a părții și numărul de copii ale produsului vândute de către altă parte în perioada contabilă, folosind formula următoare:

Suma de plată = Procentul datelor x rata aferentă drepturilor de autor x prețul de vânzare cu ridicata x numărul de copii ale produsului vândut

(4) Prețul de vânzare al hărților internaționale produse de către un participant și imprimate de celălalt participant nu va fi mai mare decât acela al hărților din seria națională a părții care imprimă și vinde asemenea hărți.

(5) Anual, fiecare participant va transmite celuilalt o situație financiară evidențiind valoarea celor furnizate în conformitate cu prezentul protocol în cursul anului anterior.

(6) Pentru a se asigura egalitatea, valoarea produselor schimbate în mod gratuit va fi revăzută periodic în conformitate cu procedurile care vor fi stabilite prin înțelegerile de aplicare menționate în art. VIII. Dacă nu se va ajunge la o egalitate a valorii, participanții vor conveni asupra aranjamentelor financiare.

(7) În ultima lună din fiecare an calendaristic, fiecare participant va stabili într-o notă contabilă venitul și taxele aferente drepturilor de autor datorate, corespunzătoare fiecărui produs vândut, și plățile ce trebuie să le încaseze pentru produsele, datele, materialele și serviciile furnizate. Acestea vor fi schimbate între participanți, iar asupra diferențelor se va conveni prin corespondență.

ARTICOLUL VIII

Înțelegeri de aplicare

(1) În scopul aplicării prevederilor prezentului protocol, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a acestuia, organele executive vor încheia înțelegeri de aplicare în care vor stabili procedurile de urmat în cazul schimbului fiecărui element.

(2) Înțelegerile de aplicare vor intra în vigoare la data semnării și vor putea fi modificate sau actualizate ori de câte ori participanții consideră necesar.

ARTICOLUL IX

Amendare și revizuire

Una dintre părți poate solicita amendarea sau revizuirea prezentului protocol prin acordul scris al ambelor părți. În acest caz, în termen de 30 de zile, părțile vor începe consultări pentru amendarea sau revizuirea protocolului. Dacă nu se ajunge la un

acord în 45 de zile, oricare dintre părți poate cere încetarea efectului prezentului protocol în conformitate cu prevederile art. XI, alin. (2). Amendamentele la prezentul protocol asupra cărora părțile au convenit vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile art. XII.

ARTICOLUL X

Soluționarea divergențelor

Orice divergențe care rezultă din sau în legătură cu prezentul protocol vor fi soluționate prin consultări între părți și nu vor fi înaintate niciunei curți internaționale ori unei terțe părți pentru soluționare.

ARTICOLUL XI

Durata și ieșirea din vigoare

(1) Prezentul protocol este valabil pentru o perioadă de 5 (cinci) ani. Dacă niciuna dintre părți nu notifică celeilalte părți asupra ieșirii din vigoare cu 3 (trei) luni înainte de terminarea acestei perioade sau a fiecărei perioade succesive de câte 1 (un) an, valabilitatea prezentului protocol se va prelungi automat pentru perioade succesive de câte 1 (un) an.

(2) Prezentul protocol poate fi denunțat de oricare dintre părți printr-o notificare scrisă adresată, prin căi diplomatice, celeilalte părți. În acest caz, prezentul protocol va ieși din vigoare la 6 (șase) luni de la primirea acestei notificări.

(3) Prezentul protocol va ieși din vigoare automat în cazul încetării efectelor Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Turcia privind cooperarea în domeniile instruirii, tehnicii și științei militare, semnat la București la 20 februarie 1992.

(4) Ieșirea din vigoare a prezentului protocol nu afectează posibilitatea ca părțile să continue folosirea materialelor schimbate potrivit condițiilor stabilite pentru astfel de schimburi.

ARTICOLUL XII

Aprobarea și intrarea în vigoare

Prezentul protocol va intra în vigoare la data schimbului de note asupra aprobării în conformitate cu procedurile legale corespunzătoare ale părților.

ARTICOLUL XIII

Text și semnătură

Prezentul protocol a fost semnat la 14 iunie la Istanbul, în două exemplare, în limbile română, turcă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor diferențe, textul în limba engleză va prevala.

PENTRU MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
DIN ROMÂNIA

Semnătura:
Numele: **Adrian Filip**
Funcția: Comandor
Șeful Direcției hidrografice
maritime

PENTRU STATUL MAJOR GENERAL
AL REPUBLICII TURCIA

Semnătura:
Numele: **Mustafa Ipteş**
Funcția: Contraamiral (LH)
Șeful Statului Major al
Comandamentului Zonei Maritime
de Nord

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului
nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public
al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor
și comunelor din județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 1 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al județului Botoșani” la Hotărârea Guvernului nr. 971/2002 privind atestarea domeniului public al județului Botoșani, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Botoșani, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 și 692 bis din 20 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 2 noiembrie 2011.
Nr. 1.098.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind acordarea unor măsuri de sprijin pentru familiile victimelor accidentului
de la Societatea Comercială „Uzina Mecanică Sadu” — S.A., orașul Bumbești-Jiu, județul Gorj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 111 alin. (1) lit. g) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unor ajutoare de urgență din creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale pe anul 2011 familiilor și persoanelor singure prevăzute în anexa nr. 1, ai căror membri au fost victime ale accidentului produs în data de 11 februarie 2011 la Societatea Comercială „Uzina Mecanică Sadu” — S.A., orașul Bumbești-Jiu, județul Gorj.

(2) Ajutoarele de urgență prevăzute la alin. (1) sunt în cuantum de:

a) 12.500 lei pentru fiecare dintre familiile persoanelor decedate;

b) 5.000 lei pentru familia persoanei grav rănite.

(3) Ajutoarele de urgență prevăzute la alin. (1) și (2) au caracter special, nu sunt supuse impozitului pe venit și nu se vor lua în considerare la stabilirea altor drepturi de asistență socială ori obligații.

(4) În situația doamnei Mirulescu Mariana, decedată în explozie, suma prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. a) va fi acordată astfel:

a) suma de 5.500 lei va fi utilizată de curatorul minorei Mirulescu Alexandra-Emanuela pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a minorei;

b) suma de 7.000 lei va fi virată într-un cont bancar deschis de curator pe numele minorei Mirulescu Alexandra Emanuela și va putea fi utilizată de aceasta după împlinirea vârstei de 18 ani.

Art. 2. — (1) Se instituie un program național pentru situații de urgență în cadrul căruia se acordă copiilor din familiile persoanelor decedate/grav rănite în accidentul de la Societatea Comercială „Uzina Mecanică Sadu” — S.A., orașul Bumbești-Jiu, județul Gorj, menționați în anexa nr. 2, începând cu anul

școlar 2011—2012, burse speciale pe durata școlarizării, în cuantum de:

a) 170 lei/lună pentru învățământul preșcolar, primar și gimnazial;

b) 250 lei/lună pentru învățământul liceal și profesional;

c) 280 lei/lună pentru învățământul universitar.

(2) Bursele prevăzute la alin. (1) se asigură din bugetul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și vor fi indexate anual cu indicii de inflație, prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

(3) Sumele se repartizează lunar de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului inspectoratelor școlare/universităților.

(4) Plata se efectuează lunar de către unitatea/instituția de învățământ către copilul beneficiar.

(5) Pentru copiii în vârstă de până la 14 ani bursa se încasează de reprezentantul legal.

(6) Bursele prevăzute la alin. (1) nu sunt supuse impozitului pe venit și nu se vor lua în considerare la stabilirea altor drepturi de asistență socială ori obligații.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Sulfina Barbu

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 9 noiembrie 2011.

Nr. 1.114.

ANEXA Nr. 1

LISTA

famiilor și persoanelor singure ai căror membri au fost victime ale accidentului produs în data de 11 februarie 2011 la Societatea Comercială „Uzina Mecanică Sadu” — S.A., orașul Bumbesti-Jiu, județul Gorj, care vor beneficia de ajutoare de urgență

Nr. crt.	Numele și prenumele persoanei decedate/grav rănite	Adresa persoanei decedate/grav rănite	Suma aprobată — lei —	Persoana care va ridica ajutorul de urgență	Adresa persoanei care va ridica ajutorul de urgență
1.	Mirulescu Mariana (decedată)	Orașul Bumbesti-Jiu, județul Gorj	12.500	Pușcașu Anda (sora decedatei și curatorul copilului decedatei)	Orașul Bumbesti-Jiu, Str. Jiului, bl. 10, sc. 4, ap. 1, județul Gorj
2.	Andrițoiu Diana (decedată)	Orașul Bumbesti-Jiu, Str. Muzeului, bl. 11, sc. 1, ap. 2, județul Gorj	12.500	Andrițoiu Marius (soț)	Orașul Bumbesti-Jiu, Str. Muzeului, bl. 11, sc. 1, ap. 2, județul Gorj
3.	Dijmărescu Sebastian Constantin (grav rănit)	Orașul Bumbesti-Jiu, str. Tătala nr. 114, județul Gorj	5.000	Dijmărescu Cornelia-lustina (soție)	Orașul Bumbesti-Jiu, str. Tătala nr. 114, județul Gorj
TOTAL:			30.000		

ANEXA Nr. 2

LISTA

cu copiii din familiile persoanelor decedate/grav rănite în accidentul de la Societatea Comercială „Uzina Mecanică Sadu” — S.A., orașul Bumbesti-Jiu, județul Gorj, care vor beneficia de burse speciale

Nr. crt.	Numele și prenumele	Data nașterii	Numele și prenumele părinților
1.	Mirulescu Alexandra-Emanuela	1 septembrie 1994	Mirulescu Dorin și Mariana
2.	Andrițoiu Dragoș	12 iunie 1995	Andrițoiu Marius și Diana
3.	Andrițoiu Anca-Mădălina	8 ianuarie 1997	
4.	Dijmărescu Constantin-Adrian	15 martie 2000	Dijmărescu Sebastian Constantin și Cornelia-lustina
5.	Dijmărescu Dumitru-Cătălin	14 august 2001	
6.	Dijmărescu Elena-Larisa	8 aprilie 2009	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexelor nr. 2, 5 și 6 la Hotărârea Guvernului nr. 877/2010
privind interoperabilitatea sistemului feroviar**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexele nr. 2, 5 și 6 la Hotărârea Guvernului nr. 877/2010 privind interoperabilitatea sistemului feroviar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 28 septembrie 2010, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1, 2 și 3, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

*

Prezenta hotărâre transpune în totalitate prevederile Directivei 2011/18/UE a Comisiei din 1 martie 2011 de modificare a anexelor II, V și VI la Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 57 din 2 martie 2011.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban

București, 9 noiembrie 2011.
Nr. 1.116.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 877/2010)

SUBSISTEME

1. Lista subsistemelor

În sensul prezentei hotărâri, sistemul care constituie sistemul feroviar poate fi divizat în următoarele subsisteme:

a) din domeniul structural:

- infrastructură;
- energie;
- control-comandă și semnalizare terestră;
- control-comandă și semnalizare la bord;
- material rulant;

b) din domeniul funcțional:

- operare și gestionare a traficului;
- întreținere;
- aplicații telematice pentru serviciile de transport călători și marfă.

2. Descrierea subsistemelor

Pentru fiecare subsistem sau parte a unui subsistem, lista constituenților și a aspectelor referitoare la interoperabilitate este propusă de Agenția Feroviară Europeană în momentul elaborării proiectului de STI relevantă. Fără a aduce atingere determinării aspectelor și constituenților referitori la interoperabilitate sau ordinii în care acestea/aceștia vor face obiectul STI, subsistemele includ:

2.1. Infrastructură

Linia ferată, macazurile, lucrările de artă — poduri, tuneluri și altele asemenea, infrastructura asociată a stațiilor — peroane, zone de acces, incluzând nevoile persoanelor cu mobilitate redusă și altele asemenea, echipamente de siguranță și de protecție

2.2. Energie

Sistemul de electrificare, inclusiv liniile aeriene și componentele terestre ale sistemului de măsurare a consumului de energie electrică

2.3. Control-comandă și semnalizare terestră

Toate echipamentele terestre necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea

2.4. Control-comandă și semnalizare la bord

Toate echipamentele de bord necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea

2.5. Operare și gestionarea traficului

— Procedurile și echipamentele asociate care permit operarea coerentă a diferitelor subsisteme structurale, atât în cursul unei operări normale, cât și al unei operări în condiții degradate, incluzând, în special, compunerea și conducerea trenurilor, planificarea și gestionarea traficului

— Calificările profesionale care pot fi necesare pentru efectuarea serviciilor transfrontaliere

2.6. Aplicații telematice

Potrivit prevederilor anexei nr. 1 la hotărâre, acest subsistem cuprinde două elemente:

a) aplicații pentru serviciile destinate călătorilor, incluzând sistemele care oferă călătorilor informații înaintea și în cursul călătoriei, sistemele de rezervare și plată, gestionarea bagajelor și gestionarea legăturilor între trenuri și cu alte tipuri de transport;

b) aplicații pentru serviciile de transport de marfă, incluzând sistemele de informare — monitorizarea în timp real a mărfurilor și a trenurilor, sistemele de selectare și de alocare, sistemele de rezervare, plată și facturare, gestionarea legăturilor cu alte tipuri de transport și eliberarea documentelor electronice de însoțire.

2.7. Material rulant

Structură, sistem de comandă și control pentru toate echipamentele trenului, dispozitive de captare a curentului electric, unități de tracțiune și de transformare a energiei,

echipamente de bord pentru măsurarea consumului de energie electrică, mecanisme de frânare, cuplare și rulare — boghiuri, osii și altele asemenea, și suspensii, uși, interfețe om/mașină — mecanic, personal de bord și călători, incluzând nevoile persoanelor cu mobilitate redusă, dispozitive de siguranță pasive sau active și dispozitive necesare pentru asigurarea sănătății călătorilor și a personalului de bord.

2.8. Întreținere

Procedurile, echipamentele asociate, centrele logistice pentru lucrări de întreținere și componente de rezervă care efectuează întreținerea corectivă și preventivă obligatorie pentru asigurarea interoperabilității sistemului feroviar și garantarea performanțelor cerute.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 877/2010)

DECLARAȚIA DE VERIFICARE A SUBSISTEMELOR

1. Declarația de verificare „CE” a subsistemelor

Declarația de verificare „CE” și documentele însoțitoare trebuie să fie datate și semnate.

Declarația respectivă trebuie să se bazeze pe informațiile rezultate în urma procedurii de verificare „CE” pentru subsisteme, definită în secțiunea 2 din anexa nr. 4 la hotărâre. Declarația trebuie să fie redactată în aceeași limbă ca și dosarul tehnic și trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- trimiteri la hotărâre;
- denumirea și adresa entității contractante sau denumirea și adresa producătorului ori ale reprezentantului său autorizat cu sediul în Uniunea Europeană, prin indicarea denumirii comerciale și a adresei complete; în cazul reprezentantului autorizat, trebuie să indice și denumirea comercială a entității contractante sau a producătorului;
- o scurtă descriere a subsistemului;
- denumirea și adresa organismului notificat care a efectuat verificarea „CE” prevăzută la art. 18 din hotărâre;

- trimiteri la documentele conținute în dosarul tehnic;
- toate dispozițiile relevante, provizorii sau finale, pe care trebuie să le respecte subsistemele și, în special, orice restricții ori condiții de funcționare, dacă este cazul;

— în cazul unei declarații provizorii: perioada de valabilitate a declarației „CE”;

— identitatea semnatarului.

În situația în care în anexa nr. 4 la hotărâre se face trimitere la DIV „CE”, dispozițiile prezentei secțiuni se aplică declarației respective.

2. Declarația de verificare a subsistemelor în cazul normelor naționale

În situația în care în anexa nr. 4 la hotărâre se face trimitere la declarația de verificare a subsistemelor în cazul normelor naționale, dispozițiile secțiunii 1 se aplică *mutatis mutandis* declarației respective.

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 877/2010)

PROCEDURA DE VERIFICARE PENTRU SUBSISTEME

1. Principii generale

Procedura de verificare pentru un subsistem presupune controlul și certificarea faptului că un subsistem:

- este proiectat, construit și instalat astfel; încât să îndeplinească cerințele esențiale care i se aplică și
- poate fi autorizat pentru punere în funcțiune.

2. Procedura de verificare „CE”

2.1. Introducere

Verificarea „CE” este procedura prin care un organism notificat controlează și certifică faptul că subsistemul:

- respectă STI relevantă/relevante;
- respectă celelalte reglementări care decurg din Tratat.

2.2. Părțile subsistemului și etapele

2.2.1. Declarația intermediară de verificare (DIV)

În situația în care se precizează în STI sau, după caz, la cererea solicitantului, subsistemul poate fi divizat în anumite părți ori poate fi verificat în anumite etape ale procedurii de verificare.

DIV este procedura prin care un organism notificat controlează și certifică anumite părți ale subsistemului sau anumite etape ale procedurii de verificare.

Fiecare DIV conduce la emiterea unui certificat DIV „CE” de către organismul notificat ales de solicitant, care întocmește, la rândul său, dacă este cazul, o DIV „CE”. Certificatul DIV și DIV trebuie să facă trimitere la STI față de care a fost evaluată conformitatea.

2.2.2. Părțile subsistemului

Solicitantul poate cere o DIV pentru fiecare parte. Fiecare parte este controlată în fiecare dintre etapele descrise la pct. 2.2.3.

2.2.3. Etapele procedurii de verificare

Subsistemul sau anumite părți ale subsistemului este/sunt controlat/controlate în fiecare dintre următoarele etape:

- proiectare generală;
- producție: construcție, incluzând, în special, lucrările de inginerie civilă, producerea, asamblarea constituenților și reglajele generale;
- testarea finală.

Solicitantul poate cere o DIV pentru etapa de proiectare, inclusiv pentru testele de tip, și pentru etapa de producție.

2.3. Certificatul de verificare

2.3.1. Organismul notificat responsabil pentru verificarea „CE” evaluează proiectarea, producția și testarea finală a subsistemului și întocmește certificatul de verificare „CE” destinat solicitantului, care, la rândul său, întocmește declarația de verificare „CE”. Certificatul de verificare „CE” trebuie să facă trimitere la STI față de care a fost evaluată conformitatea.

În situația în care un subsistem nu a fost evaluat în ceea ce privește conformitatea sa cu toate STI relevante, de exemplu, în cazul unei derogări, al aplicării parțiale a STI din motive de adaptare sau de reînnoire, al unei perioade de tranziție pentru o STI sau într-un caz specific, certificatul „CE” face trimitere în mod precis la STI sau la părțile acestora cu care nu a fost examinată conformitatea de către organismul notificat în cursul procedurii de verificare „CE”.

2.3.2. În situația în care au fost eliberate certificate DIV „CE”, organismul notificat responsabil pentru verificarea „CE” a subsistemului ține seama de aceste certificate DIV „CE” și, înainte de eliberarea certificatului de verificare „CE”:

— verifică dacă certificatele DIV „CE” acoperă, în mod corect, cerințele relevante ale STI;

— verifică toate aspectele care nu sunt acoperite de certificatul/certificatele DIV „CE”; și

— verifică testarea finală a subsistemului în ansamblul său.

2.4. Dosarul tehnic

Dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare „CE” trebuie să conțină următoarele:

— caracteristicile tehnice legate de proiect, inclusiv planuri generale și detaliate conforme cu execuția, scheme electrice și hidraulice, scheme ale circuitelor de control, descrierea sistemelor automate și de procesare a datelor, documentație privind operarea și întreținerea și altele asemenea, relevante pentru subsistemul respectiv;

— lista constituenților de interoperabilitate, care sunt încorporați în subsistem, conform reglementărilor în vigoare;

— copii ale declarațiilor „CE” de conformitate sau de adecvare pentru utilizare care trebuie furnizate împreună cu constituenții de interoperabilitate menționați mai sus, în conformitate cu art. 13 din hotărâre, însoțite, dacă este cazul, de notele de calcul corespunzătoare și de copii ale rapoartelor privind testările și examinările efectuate de organisme notificate pe baza specificațiilor tehnice comune;

— în situația în care este disponibil, certificatul/certificatele DIV „CE” și, în acest caz, dacă e relevant, DIV „CE”/DIV-urile „CE” care însoțește/însoțesc certificatul de verificare „CE”, inclusiv rezultatul verificării valabilității certificatelor de către organismul notificat;

— certificatul de verificare „CE” însoțit de notele de calcul corespunzătoare și semnat de organismul notificat responsabil pentru verificarea „CE”, în care se declară că subsistemul îndeplinește cerințele STI relevante și se menționează orice rezerve formulate în cursul desfășurării activităților și care nu au fost retrase; certificatul de verificare „CE” trebuie să fie însoțit și de rapoartele de inspecție și de audit întocmite de același organism în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute la pct. 2.5.3 și 2.5.4;

— certificatele „CE” eliberate în conformitate cu alte acte legislative care decurg din Tratat;

— în cazul în care se solicită integrarea în siguranță potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 352/2009 al Comisiei din 24 aprilie 2009 privind adoptarea unei metode de siguranță comune pentru evaluarea riscului prevăzută la articolul 6 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului, solicitantul trebuie să includă în dosarul tehnic raportul evaluatorului privind metodele de siguranță comune (MSC) pentru evaluarea riscului prevăzute la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, cu modificările și completările ulterioare.

2.5. Monitorizare

2.5.1. Scopul monitorizării „CE” constă în asigurarea faptului că obligațiile care rezultă din dosarul tehnic au fost îndeplinite în cursul producției subsistemului.

2.5.2. Organismul notificat responsabil pentru controlul producției trebuie să aibă acces permanent în șantierele de construcții, în atelierele de producție, în depozite și, dacă este cazul, în instalațiile de prefabricare sau de testare și, în general, în toate incintele în care consideră că îi este necesar accesul pentru îndeplinirea atribuțiilor sale. Organismul notificat trebuie să primească de la solicitant toate documentele necesare în acest scop și, în special, planurile de implementare și documentația tehnică referitoare la subsistem.

2.5.3. Organismul notificat responsabil pentru controlul implementării trebuie să efectueze periodic audituri în vederea confirmării respectării STI relevante. Acest organism trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de audit. Prezența organismului respectiv poate fi necesară în anumite etape ale lucrărilor de construcție.

2.5.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate pe șantiere sau la atelierele de producție. Cu ocazia unor astfel de vizite, organismul notificat poate efectua audituri complete sau parțiale. Organismul respectiv trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de inspecție și, dacă este cazul, un raport de audit.

2.5.5. În vederea eliberării declarației „CE” de adecvare pentru utilizare, menționată în secțiunea 2 din anexa nr. 4 la hotărâre, organismul notificat poate să monitorizeze un subsistem pe care este montat un constituent de interoperabilitate pentru a evalua, dacă acest lucru este solicitat de STI corespunzătoare, adecvarea acestuia pentru utilizare în domeniul feroviar căruia îi este destinat.

2.6. Prezentare

Dosarul complet prevăzut la pct. 2.4 trebuie să fie prezentat solicitantului pentru susținerea certificatului/certificatelor DIV „CE”, dacă este disponibil, eliberat de organismul notificat responsabil în acest sens, sau pentru susținerea certificatului de verificare eliberat de organismul notificat responsabil pentru verificarea „CE” a subsistemului. Dosarul trebuie atașat la declarația de verificare „CE” pe care solicitantul o trimite autorității competente la care depune cererea pentru autorizare de punere în funcțiune.

O copie a dosarului trebuie păstrată de solicitant pe toată durata de funcționare a subsistemului. O copie a dosarului trebuie trimisă oricărui stat membru care o solicită.

2.7. Publicare

Fiecare organism notificat trebuie să publice periodic informații relevante privind:

- cererile de verificare „CE” și DIV primite;
- cererile de evaluare a conformității și/sau a adecvării pentru utilizare a constituenților de interoperabilitate;
- certificatele DIV „CE” eliberate sau refuzate;
- certificatele „CE” de conformitate și/sau de adecvare pentru utilizare eliberate sau refuzate;
- certificatele de verificare „CE” eliberate sau refuzate.

2.8. Limba

Dosarele și corespondența referitoare la procedurile de verificare „CE” trebuie redactate într-o limbă oficială a Uniunii Europene și a statului membru în care este stabilit solicitantul sau într-o limbă oficială a UE acceptată de solicitant.

3. Procedura de verificare în cazul normelor naționale

3.1. Introducere

Procedura de verificare în cazul normelor naționale este procedura prin care organismul desemnat potrivit art. 17 alin. (3) din hotărâre — organismul desemnat — controlează și certifică faptul că subsistemul este conform cu normele naționale notificate în conformitate cu aceleași prevederi.

3.2. Certificatul de verificare

Organismul desemnat responsabil pentru procedura de verificare în cazul normelor naționale întocmește certificatul de verificare destinat solicitantului.

Certificatul conține o trimitere precisă la norma/norme națională/naționale a cărei/căror conformitate a fost examinată de organismul desemnat în procesul de verificare, inclusiv la normele referitoare la părțile care fac obiectul unei derogări de la o STI, al unei adaptări sau al unei reînnoiri.

În cazul normelor naționale referitoare la subsistemele care compun un vehicul, organismul desemnat împarte certificatul în două părți, o parte care cuprinde trimiterile la normele naționale strict referitoare la compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua în cauză și a doua parte rezervată tuturor celorlalte norme naționale.

3.3. Dosarul tehnic

Dosarul tehnic care însoțește certificatul de verificare în cazul normelor naționale trebuie să fie inclus în dosarul tehnic menționat la pct. 2.4 și să conțină datele tehnice relevante pentru evaluarea conformității subsistemului cu normele naționale.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

**DECIZIA Nr. 14
din 17 octombrie 2011**

Dosar nr. 10/2011	
Livia Doina Stanciu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile,
Corina Michaela Jîjiie	— președintele delegat al Secției penale
Gabriela Victoria Bîrsan	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției a II-a civile
Ștefan Pistol	— judecător la Secția penală
Angela Dragne	— judecător la Secția penală
Sofica Dumitrașcu	— judecător la Secția penală
Geanina Cristina Arghir	— judecător la Secția penală
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Gheorghe Florea	— judecător la Secția penală
Ana Hermina Iancu	— judecător la Secția penală
Victor Cameniță Pașca	— judecător la Secția penală
Niculina Alexandru	— judecător la Secția penală
Mirela Sorina Popescu	— judecător la Secția penală
Cristina Rotaru	— judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Ionuț Matei	— judecător la Secția penală
Livia Luminița Zglimbea	— judecător raportor, Secția penală
Joița Preda	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheorghita Luțac	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător raportor, Secția I civilă
Dănuț Cornoiu	— judecător, Secția I civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător, Secția a II-a civilă
Veronica Rădulescu	— judecător, Secția a II-a civilă

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 10/2011 este constituit conform art. 414⁴ alin. 3 din Codul de procedură penală, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, raportat la art. 27² din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința completului este prezidată de doamna judecător Livia Doina Stanciu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent din cadrul Secțiilor Unite, doamna Cristina Pascu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind

organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor art. 447 alin. 2 din Codul de procedură penală raportat la art. 84 și 86⁴ din Codul penal, cu privire la momentul sesizării instanței cu cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile.

Magistratul-asistent a menționat că au fost depuse completările referitoare la obiectul recursului în interesul legii cu privire la aspectele penale și civile incidente în cauză, astfel după cum s-a dispus prin încheierea de ședință de la termenul de judecată din data de 12 septembrie 2011, și că au fost întocmite rapoartele de către doamna judecător Livia Luminița Zglimbea din cadrul Secției penale și de către doamna judecător Carmen Georgeta Negrilă din cadrul Secției I civile.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, în sensul că cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei poate fi introdusă în cursul termenului de încercare, până la împlinirea acestuia, cererea putând fi soluționată înainte sau după împlinirea termenului de încercare, punând concluzii pentru admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a arătat că în practica judiciară națională nu există un punct de vedere unitar cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 447 alin. 2 din Codul de procedură penală raportat la art. 84 și art. 86⁴ din Codul penal, cu privire la momentul sesizării instanței cu cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursul în interesul legii se arată că în urma verificării jurisprudenței la nivel național, cu privire la momentul sesizării instanței cu cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile, a fost relevată o practică neunitară.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă ipoteză, instanțele, sesizate înăuntrul termenului de încercare cu cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile:

— au admis cererea dacă s-a dovedit reaua-credință a condamnatului în neexecutarea obligațiilor civile, indiferent dacă cererea a fost soluționată după împlinirea termenului de încercare; s-a reținut, potrivit acestei orientări, că procurorul sau partea interesată are posibilitatea de a cere oricând, pe parcursul termenului de încercare, revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile;

— au respins cererea, ca neîntemeiată, dacă nu s-a dovedit reaua-credință a condamnatului în neexecutarea obligațiilor civile;

— au respins, ca prematur introdusă sau ca neîntemeiată, cererea, cu motivarea că aceasta poate fi formulată numai după expirarea termenului de încercare, întrucât până la acel moment condamnatul are posibilitatea executării obligațiilor civile;

— au respins cererea ca urmare a constatării intervenirii reabilitării de drept a condamnatului pe parcursul judecării cauzei.

3.2. Într-o a doua ipoteză, instanțele, sesizate după expirarea termenului de încercare cu cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile:

— au respins cererea de revocare, ca tardivă sau neîntemeiată, cu motivarea că, potrivit art. 84 din Codul penal, partea civilă are dreptul de a obține recuperarea debitului stabilit prin hotărârea de condamnare și este îndreptățită să solicite revocarea suspendării executării numai pe durata termenului de încercare, până la împlinirea acestuia, ulterior acestui moment intervenind reabilitarea de drept a condamnatului, astfel că nu mai poate opera revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile;

— au admis cererea de revocare, reținând ca o condiție esențială a promovării cererii tocmai împlinirea termenului de încercare, moment până la care condamnatul are posibilitatea să execute obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, partea civilă neavând dreptul să ceară revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei până la acel moment.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general a opinat în sensul că cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile, trebuie introdusă anterior expirării termenului de încercare, indiferent dacă judecarea cauzei are loc ulterior expirării acestui termen.

Prin argumentele expuse s-a susținut că din interpretarea gramaticală a dispozițiilor art. 84 din Codul penal și art. 447 alin. 2 din Codul de procedură penală rezultă că cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile, trebuie introdusă anterior expirării termenului de încercare. S-a menționat că ar fi greșită acceptarea opiniei în sensul că cererea de revocare este prematură în situația introducerii acesteia în cursul termenului de încercare, deoarece până la

acest moment condamnatul își poate executa obligațiile civile, aceasta echivalând cu a accepta că pe durata termenului de încercare ar fi suspendată executarea obligațiilor civile, ceea ce contravine dispozițiilor art. 81 alin. 5 și art. 86¹ alin. 4 din Codul de procedură penală.

Totodată s-a motivat că opinia potrivit căreia cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile, se poate formula numai după expirarea termenului de încercare este în flagrantă contradicție cu prevederile art. 86 și art. 86⁶ din Codul penal.

S-a concluzionat în sensul că împlinirea termenului de încercare nu împiedică soluționarea cererii de revocare introduse înăuntrul acestui termen, deoarece aceeași soluție este prevăzută de lege și în situația revocării obligatorii a suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare, indiferent dacă judecarea noii infracțiuni are loc după expirarea acestui termen.

În ceea ce privește problema momentului de la care se poate dispune revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile, în ipoteza introducerii cererii de revocare înăuntrul termenului de încercare, s-a argumentat că cererea de revocare trebuie introdusă la un moment care să evidențieze intenția condamnatului de a se sustrage de la executarea obligațiilor civile, respectiv să demonstreze reaua-credință a acestuia. S-a subliniat, de asemenea, că cererea de revocare poate fi soluționată chiar și după împlinirea termenului de încercare, cu consecința revocării suspendării executării pedepsei, concluzia decurgând din interpretarea dispozițiilor art. 83 alin. 1, art. 86 și art. 84 din Codul penal, legea penală nestabilind un moment până la care se poate dispune revocarea.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Punctul de vedere exprimat de judecătorul raportor (în ceea ce privește aspectele de drept penal incidente în cauză) a fost în sensul că cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile, trebuie introdusă anterior expirării termenului de încercare, indiferent dacă judecarea cauzei are loc ulterior expirării acestui termen.

S-a argumentat că dispozițiile art. 447 alin. 2 din Codul de procedură penală, supus interpretării, nu se referă decât la titularii dreptului de a formula cererea de revocare și la aspecte privind competența de soluționare a cererii și, de asemenea, că norma amintită face trimitere la prevederile art. 84, respectiv art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal, dispozițiile art. 84 din Codul penal nebeneficiind de o redactare clară, ceea ce face necesară coroborarea normelor supuse interpretării cu alte texte din Codul penal și Codul de procedură penală. S-a mai arătat că, în ipoteza în care s-ar considera că cererea de revocare ar fi prematură dacă ar fi formulată anterior împlinirii termenului de încercare, ar deveni ineficiente dispozițiile art. 81 alin. 5 și art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal și cu atât mai puțin ar putea fi susținută teza potrivit căreia cererea de revocare trebuie formulată după împlinirea termenului de încercare, deoarece ulterior acelui moment intervine reabilitarea de drept, potrivit dispozițiilor art. 86 și 86⁶ din Codul penal, normele anterior indicate nefăcând referire la momentul pronunțării revocării, astfel că aceasta poate interveni fie anterior, fie ulterior expirării termenului de încercare.

În raportul întocmit cu privire la aspectele de drept civil incidente în cauză s-a arătat că, potrivit art. 415 alin. 1, art. 416 și art. 417 din Codul de procedură penală, momentul rămânerii definitive a hotărârii este cel care marchează și dobândirea caracterului executoriu al obligațiilor civile (despăgubiri și cheltuieli judiciare cuvenite părților) stabilite în sarcina condamnatului. În ceea ce privește prescripția dreptului de a cere executarea silită s-a argumentat că prevederile art. 405¹—405³ din Codul de procedură civilă, referitoare la suspendarea, întreruperea sau repunerea în termenul de prescripție, sunt direct aplicabile și în situația în care instanța penală este investită cu soluționarea unei cereri de revocare a suspendării executării pedepsei în condițiile art. 447 alin. 2 din Codul de procedură penală, raportat la art. 84 și art. 86⁴ din Codul penal, dacă se invocă asemenea incidente legate de cursul prescripției, prescripția dreptului de a cere executarea silită nestingând însă dreptul subiectiv material, care poate fi realizat prin executarea de bunăvoie de către debitor, ci doar dreptul de a obține satisfacerea dreptului subiectiv prin constrângere.

Referitor la corelația dintre împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită și termenul de încercare s-a argumentat că noțiunile de îndeplinire a obligațiilor civile și prescrierea dreptului de a cere executarea silită nu sunt echivalente în ceea ce privește efectele, termenele de prescripție și de încercare fiind diferite, iar în situația în care condamnatul execută obligațiile civile după împlinirea termenului de prescripție, dar anterior expirării termenului de încercare, nu poate fi dispusă revocarea suspendării executării pedepsei. În ceea ce privește situația în care condamnatul dovedește (cu orice mijloc de probă) că nu a avut posibilitatea de a îndeplini obligațiile civile, s-a menționat că aceasta este o situație de excepție, care implică o conduită de bună-credință a condamnatului, neputându-se dispune revocarea suspendării executării pedepsei.

6. Înalta Curte

După cum rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 81 și 86¹ din Codul penal, în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 81 alin. 1 și 2, respectiv art. 86¹ alin. 1 și 2 din Codul penal, instanța poate dispune suspendarea condiționată sau sub supraveghere a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare, suspendarea executării pedepsei neatrăgând, potrivit art. 81 alin. 5 din Codul penal, la care face referire și art. 86¹ alin. 4 din Codul penal, suspendarea măsurilor de siguranță sau a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

Potrivit art. 447 alin. 2 din Codul de procedură penală, dacă până la expirarea termenului de încercare nu au fost respectate obligațiile civile prevăzute de art. 84 din Codul penal sau cele prevăzute de art. 86⁴ din Codul penal, partea interesată sau procurorul sesizează instanța care a pronunțat în prima instanță suspendarea, în vederea revocării suspendării executării pedepsei.

Totodată, conform dispozițiilor art. 84 din Codul penal (la care face trimitere și art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal), dacă până la expirarea termenului de încercare condamnatul nu a îndeplinit obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanța dispune revocarea suspendării executării pedepsei, în afară de cazul când cel condamnat dovedește că nu a avut puțința de a îndeplini acele obligații.

Se constată, de asemenea, că, potrivit art. 86 și 86⁶ din Codul penal, dacă în cursul termenului de încercare condamnatul nu a săvârșit din nou o infracțiune și nici nu s-a pronunțat revocarea suspendării executării pedepsei, el este reabilitat de drept. Se impune totodată a se observa că potrivit

art. 83 alin. 1 și 2 din Codul penal (la care face trimitere și art. 86⁴ din Codul penal), în situația în care în cursul termenului de încercare condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită înăuntrul acestui termen, se dispune revocarea suspendării executării chiar dacă pentru noua infracțiune comisă condamnarea definitivă se pronunță ulterior împlinirii termenului de încercare.

Interpretând prin coroborare normele anterior menționate se constată că cererea de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau a suspendării condiționate a executării pedepsei, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile, poate fi introdusă doar anterior împlinirii termenului de încercare, deoarece, ulterior acestui moment, intervine reabilitarea de drept a condamnatului, o concluzie contrară echivalând cu nerespectarea dispozițiilor art. 86 și 86⁶ din Codul penal, dar și a art. 81 alin. 5 și art. 86¹ alin. 4 din Codul penal.

Se reține astfel că cererea de revocare trebuie introdusă la un moment care poate să evidențieze intenția condamnatului de a se sustrage de la executarea obligațiilor civile, respectiv să demonstreze reaua-credință a acestuia, deoarece, din interpretarea *per a contrario* a art. 84 teza finală din Codul penal reiese că revocarea suspendării executării pedepsei nu se poate dispune dacă persoana condamnată dovedește că neîndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare nu s-a datorat relei sale credințe.

Opinia potrivit căreia cererea de revocare a suspendării formulate în cursul termenului de încercare ar fi prematură, întrucât până la acest moment condamnatul își poate executa obligațiile, nu poate fi primită deoarece ar însemna că persoana condamnată ar beneficia de un termen de grație pentru executarea acestora egal cu termenul de încercare. Acest lucru ar echivala cu recunoașterea unui drept neprevăzut de lege și ar face inefficiente dispozițiile cuprinse în art. 81 alin. 5 și art. 86¹ alin. 4 din Codul penal, potrivit cărora suspendarea executării pedepsei nu atrage suspendarea măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

În ceea ce privește momentul la care instanța, sesizată cu soluționarea cererii de revocare anterior expirării termenului de încercare, poate dispune revocarea suspendării executării pedepsei, acesta se poate situa fie înainte de împlinirea termenului de încercare, fie după, câtă vreme legiuitorul nu prevede că revocarea trebuie pronunțată înăuntrul termenului.

Concluzia că judecarea cauzei poate avea loc și ulterior expirării termenului de încercare mai este susținută și de împrejurarea că legea penală, în ceea ce privește un alt caz de revocare a suspendării executării pedepsei — pentru comiterea unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare, infracțiune descoperită în acest termen — a prevăzut expres în cuprinsul art. 83 alin. 1 și art. 86⁴ alin. 1 din Codul penal că revocarea suspendării executării pedepsei se dispune chiar dacă rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru noua infracțiune săvârșită este ulterioară împlinirii termenului de încercare. Aceeași concluzie, în sensul că soluționarea cererii de revocare și dispunerea revocării sunt posibile și după expirarea termenului de încercare, reiese și din interpretarea art. 86 și 86⁶ din Codul penal, care prevăd drept condiție a reabilitării de drept absența unei revocări dispuse potrivit art. 83, art. 84 sau 86⁴ din Codul penal, fără a distinge cu privire la momentul când revocarea trebuie să intervină, o asemenea distincție nefiind reglementată nici de dispozițiile art. 84 din Codul penal.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 414⁴ și 414⁵ din Codul de procedură penală, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 447 alin. 2 din Codul de procedură penală raportat la art. 84 și art. 86⁴ din Codul penal stabilește că:

Sesizarea instanței în vederea revocării suspendării condiționate a executării pedepsei sau a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, în cazul neîndeplinirii de către condamnat a obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, trebuie făcută înainte de expirarea termenului de încercare, indiferent dacă judecarea cauzei are loc anterior sau ulterior expirării acestui termen.

Obligatorie, potrivit art. 414⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 17 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
LIVIA DOINA STANCIU

Magistrat-asistent,
Cristina Pascu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

